

JUSTITSMINISTERIET

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K
DK Danmark

Dato: 11. maj 2021
Kontor: Formueretskontoret
Sagsbeh: Anne Cathrine Toftemann
Bæk
Sagsnr.: 2021-0037-0120
Dok.: 1971682

Besvarelse af spørgsmål nr. 3 (L 223) fra Folketingets Retsudvalg

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 3 vedrørende forslag til lov om ændring af købeloven og lov om markedsføring. (Ændring af reglerne om forbruger køb som følge af implementering af varedirektivet og direktivet om digitalt indhold) (L 223), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 5. maj 2021.

Nick Hækkerup

/

Louise Black Mogensen

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

T +45 3392 3340
F +45 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 3 vedrørende forslag til lov om ændring af købeloven og lov om markedsføring. (Ændring af reglerne om forbrugerkøb som følge af implementering af varedirektivet og direktivet om digitalt indhold) (L 223) fra Folketingets Retsudvalg:

”Vil ministeren kommentere notat om reklamationsret og omkostninger til undersøgelse af produkter, fra Dansk Erhverv, jf. L 223 - bilag 4?”

Svar:

1. Det fremsatte lovforslag har til formål at gennemføre varedirektivet (771/2019/EU) og direktivet om digitalt indhold (770/2019/EU) i dansk ret. Direktiverne handler om forbrugerkøb, dvs. centrale køberetlige regler for forbrugere og erhvervsliv, og indeholder bl.a. bestemmelser om reklamationsfristen.

Det er først og fremmest vigtigt for regeringen at sikre en fortsat høj forbrugerbeskyttelse i Danmark og samtidig sikre gode vilkår for dansk erhvervsliv.

Derfor nedsatte jeg i foråret 2020 et uafhængigt, sagkyndigt udvalg, som skulle overveje, hvordan direktiverne bedst kunne gennemføres i dansk ret. Udvalget er sammensat af en bred kreds af interessenter fra forbrugersiden, erhvervslivet, relevante myndigheder, dommerstanden, advokatstanden og en universitetsjurist.

Udvalget har bl.a. haft til opgave at overveje og redegøre for, om – og i givet fald i hvilket omfang – der på specifikke områder, hvor direktiverne overlader det til medlemsstaterne at bestemme, om direktivernes ordning skal finde anvendelse, bør indføres regler, som afviger fra direktiverne. Udvalget har herunder skullet overveje, om – og i givet fald hvordan – den valgfrihed, som direktiverne giver, kan og bør udnyttes til at understøtte den grønne omstilling.

Udvalget afgav en delbetænkning med et lovudkast om gennemførelsen af direktiverne i januar 2021. Med udvalgets anbefalinger fik regeringen et solidt fundament at stå på, når de vigtige regler om forbrugerkøb skal gennemføres i Danmark.

Det fremsatte lovforslag svarer i store træk til udvalgets lovudkast. Det gælder også i relation til reklamationsfristen.

2. Ifølge direktiverne skal reklamationsfristen være mindst to år i en række tilfælde, men direktiverne giver også mulighed for at indføre en længere frist. Direktiverne giver både mulighed for en generel forlængelse af reklamationsfristen og for at fastsætte frister af forskellig længde for f.eks. forskellige produktkategorier, dvs. en såkaldt differentieret reklamationsfrist.

Et flertal af udvalgets medlemmer, herunder Dansk Erhverv, fandt, at der ikke var grundlag for at anbefale en forlængelse af reklamationsfristen ud over direktivernes udgangspunkt på to år – heller ikke ved en differentieret reklamationsfrist.

3. Jeg har noteret mig de oplysninger, der fremgår af notatet fra Dansk Erhverv.

Spørgsmålet om reklamationsfristens længde er blevet grundigt overvejet i regeringen. Det var også helt centralt i udvalgsarbejdet.

På den ene side kan en forlængelse af reklamationsfristen være til yderligere gavn for forbrugerbeskyttelsen, og der kan eventuelt være en afledt effekt heraf på den grønne omstilling, men der ses ikke at være dokumentation for en sådan effekt.

På den anden side vil en forlængelse af reklamationsfristen medføre merudgifter for staten i form af udgifter til flere sager ved Forbrugerklagenævnet og udgøre en økonomisk byrde for erhvervslivet. Erhvervslivet kan efter omstændighederne blive nødt til at sætte prisen på deres produkter op for at imødegå risikoen for tab, hvilket kan skade danske virksomheders konkurrenceevne, ligesom der er risiko for, at byrden overvælttes på forbrugerne. Dertil kommer, at en differentieret reklamationsfrist, hvor der f.eks. sondres mellem varige forbrugsgoder og øvrige forbrugsgoder, vil kunne give anledning til en række vanskelige afgrænsningsproblemer med deraf følgende uklarhed og øget potentiale for tvister.

Efter en samlet vurdering har regeringen ikke fundet anledning til at foreslå en forlængelse af reklamationsfristen ud over direktivernes udgangspunkt.

Som nævnt er det vigtigt for regeringen, at der er balance mellem hensynet til forbrugere og erhvervsdrivende i de danske regler om forbrugerkøb. En forlængelse af reklamationsfristen – ud over det, der allerede følger af direktiverne – vil efter regeringens opfattelse tippe den balance.

4. Afslutningsvis vil jeg nævne, at direktiverne – og dermed det fremsatte lovforslag – indeholder en række særlige regler om reklamationsfristen på det digitale område. Dette område har ikke tidligere været særskilt reguleret i dansk ret. Jeg mener, at det er en forbedring af forbrugerbeskyttelsen, at området nu bliver udtrykkeligt reguleret.